

SLŮŽBA
SFÂNTULVI
CVDIOS SŌFRONIE
DE LĂ ESSEX

LA DECERNIA MARE

După obișnuitul început, cântăm:
Fericit bărbatul...

La Doamne, strigat-am..., se pun
stihirile pe 8,

glasul 1

Podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Vălăstar al Rusiei ai fost,
Sfinte Sofronie, viețui-
tor însă-n Athos te-a
cunoscut lumea și în
Mănăstirea lui Panteli-
mon ai aflat, înțelepte, loc
potrivit pocăinței întru Hristos,
după care ai și însetat (*de 2 ori*).

Toate puterile tale cele
lăuntrice întorcând către
Domnul, mult har, Sfinte, aflat-
ai și, lepădând lumea, doar pe
Hristos tu în cuget L-ai avut,

îmbogățindu-te în Athos cu
Siluan, dumnezeiescul povățui-
tor (*de 2 ori*).

Singur stând către Cel singur,
Sfinte Sofronie, în pustia din
Athos căutai cu durere Fața
Dumnezeului tuturor; de aceea
lumina Taborului, ca o arvună,
o ai primit, cu ea viața
împodobindu-ți-o.

Al cumințeniei dumnezeiesc
palat ai fost, în care luminarea
Mângâietorului, Sfinte, căile
înaltei teologii în chip tainic te-a
învățat, tu pe acestea în scrieri ni
le-ai lăsat ca tezaur al Bisericii.

Pe Sinai, Moise a primit
Legea, Sofronie, și ca focul în
văpaie l-au văzut toți evreii; iară
tu, ținându-ți mintea în iad, de
lumina Taborului preastrălucit
ai fost făcut, prin lucrarea-i,
nerătăcit dascăl vădindu-te.

În multe locuri Stăpânul, Sfinte, te-a purtat, să luminezi cu viața și prin cuvinte, Părinte, pe cei ce cu sete la tine veneau, până când te-a călăuzit spre ostrovul Britaniei să-ntemeiezi Mănăstirea Botezătorului.

Slavă..., **glasul al 2-lea,**

Iubitorul de oameni, Iisus, luminându-ți sufletul, Părinte Sofronie, ai pășit pe calea sfințeniei ortodoxe. De aceea către Taborul cel înțelegător te-ai înălțat, cu povățuirea din Athos a Părintelui tău de Dumnezeu-purtătorul, Siluan. Umplându-te așa de darurile cele nezidite și mai presus de minte, te-ai arătat dascăl încercat, nerătăcit și înțelept al Bisericii, povățuind mulțimi din toată lumea la adevărul preadulcelui Iisus. Pe Acesta roagă-L neîncetat, de-suflete-iubitorule, Cuvioase, pentru toți cei care cu râvnă cercetează a ta viață și cărțile tale cele scrise cu dumnezeiască înțelepciune și după datorie cinstesc a ta adormire de-suflet-înveselitoare.

Și acum..., **Dogmatica**
glasului al 2-lea.

Trecut-a umbra Legii, și Darul a venit; că, precum rugul aprins nu se mistuia, așa și tu,

Fecioară, ai născut și fecioară ai rămas; în locul stâlpului de foc, a răsărit Soarele dreptății; în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

DOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMIILE:

Din *Înțelepciunea lui Solomon,*
citire:

(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedeapsă și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânșii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(5: 15-24, 6: 1-3)

Dreptii în veac vor fi vii, și de la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna Lui drept armă și va întrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în platoșa dreptății și-Și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavază bine întărită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și împreună cu Dânsul lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor bine-ochite săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca vijelios. Va sta împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți, dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură, judecători ai marginilor pământului. Luați aminte, cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trușiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor, că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*,
citire:

(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârșească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LĂ LITIE

Glasul 1.

Mulțimea darurilor tale celor firești, care-ți vesteau cu tărie faima lumii, le-ai scuturat de pe sufletul tău ca pe o pulbere nefolositoare, Părinte Sofronie, alegând înțelepțește calea cea bătătorită a îndumnezeirii, de demult trăită, a viețuirii călugărești, ajungând ca un cerb sprinten în Grădina Maicii lui Dumnezeu. Și, întâlnind aici

dascăl preaîncercat și cu suflet îndumnezeit, pe Preacuviosul Părinte Siluan, ți-ai umplut din belșug cămărilor sufletului, slăvind pe Domnul, Care cu înțelepciune a rânduit astfel cele pentru tine.

Glasul al 2-lea.

Așezându-te ca un erodiu, care înalță imne, în pustia cea fără de mângâiere a Karuliei, ai arătat o mai râvnitoare nevoie ca cea dinainte, făcându-te iubit foarte părinților din Munte și preadorit, Cuvioase Sofronie. Și pășind pe calea cea umblată a isihaiștilor de odinioară, până la ura adâncă de sine, arătatu-te-ai nou Palama în vremurile din urmă, dovedind că Hristos Iisus, ieri și azi, și în veci Același este Dumnezeu nostru, fără-de-schimbare și atotputernic.

Glasul al 3-lea.

Ea un preaiscusit tâlcuitor taina descoperirii de pe Sinai lămurind, ai dezvăluit cu limpezime teologia trezviei isihaste, ca un văzător de Dumnezeu încercat. De aceea, ca dascăl înțelept și nerătăcit povățuitor al Bisericii, te cinstim noi, credincioșii ortodocși, pe tine, Părinte Sofronie.

Glasul al 4-lea.

Pentru lepădarea de sine datu-ți-ai sângele, în chip minunat,

iubirii lui Hristos și fraților tăi, de-Dumnezeu-cugetătorule, Părinte Sofronie; de aceea, Stăpânul cel bogat în dăruiri a preacinstit viețuirea ta cea mai presus de fire și, mișcând prin har mâna ta, cărturar cu condei pătrunzător te-a arătat, în chip nou înfățișând obiceiurile vechi ale Bisericii. Pentru aceasta dascăl nerătăcit și de-Dumnezeu-purtător după dreptate ai fost adevărat de toți și în acest chip te-au și vestit, lăudându-te.

Slavă...,

Glasul al 5-lea.

Mănăstirea cea de tine zidită a Cinstitului Înaintemergător ca un alt foișor al Cincizecimii ai arătat-o, de-Dumnezeu-preastrălucite Părinte Sofronie. Căci adunând într-înșă suflete însetate de Dumnezeu din lumea întreagă, ai vădit-o ca pe o oază de sănătate a Ortodoxiei, care luminează în chip mântuitor întunericul necredinței Apusului din vremurile noastre. Iar prin cinstita așezare a slăvitului tău trup în pământul din Essex, semănat ai fost ca o sămânță preaputernică a adevărului lui Hristos, ca să odrăslești pururea, prin pocăință, mlădițele însuflețite ale mântuirii.

Și acum..., **același glas:**

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie, cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat și ocrotitoarea cea tare a sufletelor noastre.

LĂ STHOANĂ

glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-se Biserica lui Hristos și-a cuvioșilor mulțime văzându-te, Sofronie, fericite, cu vechii nevoitori în ale tale lupte asemănându-te. Căci mărgeanul de mare preț al trezviei aflatu-l-ai în Sfântul Munte, înmulțind ca un înțelept cea a harului bogăție ce ți s-a dat. Căci pe Siluan l-ai cunoscut preabun și preaînțelept dascăl, având și cercarea nevoinței dumnezeiești. Cu el împreună pentru cei care vă cântă la Domnul rugați-vă.

Stih: *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui (Psalm 115, 6).*

Bucură-se a ta patrie după trup, ce te-a născut, Precuvioase Sofronie, se bucură însă Athonul mai mult, că-n el ai urmat al nevoitorilor drum de demult. Dar Maica Stăpânului, Precurata, se laudă

mai mult ca oricare teolog, ea crescându-te, de o laudă și întocmai cu cea a părinților. Căci tu ai adăpat pe toți credincioșii cu cărțile de Duhul încuviințate Care asupra-ți a strălucit. De aceea, cu râvnă, în cântări de psalmi și imne cinstim pomenirea ta.

Stih: *Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor (Ps. 149, 5).*

Pururi Biserica lui Hristos se înnoiește născând fiii harului, a tainelor ei putere învederând și arătând că știe să hrănească pe cei credincioși. Iar Sfântul Sofronie e adevărarea cuvântului, că luminează marginile pământului prin cuvinte și cu ale rugilor scânteieri. Iar noi, pomenirea sa cinstind-o, să prăznuim slăvind Preasfânta Treime, Care ne-a dat un învățător adânc și cuminte, și rugător preafierbinte, și mare ajutor.

Slavă..., **glasul al 4-lea:**

Qriunde te-ai aflat, Sofronie de-Dumnezeu-purtătorule, tainic ai preschimbat locurile întru Taborul vederii lui Dumnezeu prin nevoitoarea ta petrecere. Căci întru cunoștință trezvind, neconținut erai cu Stăpânul, nouă cercare a cunoașterii lui

Dumnezeu adăugând în suflet totdeauna. Iar ca un bun iconom al harului, împărtășeai din belșug, pe cei care se apropiau cu sete, și prin ale tale trăiri, prin cuvinte insuflăte și cărți cu puterea lui Dumnezeu scrise, cuprinzându-i pe toți întru dumnezeiasca ta iubire și socotindu-i drept icoane însuflețite ale lui Hristos. De aceea, stăruitor te rugăm, Părinte, nu înceta a mijloci ca și noi să fim umpluți de a Lui dumnezeiască cunoștință.

Și acum..., **același glas:**

Caută spre rugăciunile robilor Tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele care vin asupra noastră, din tot necazul slobozindu-ne, că pe tine una te avem ancoră tare și neclintită, și a ta folosință am dobândit; să nu fim rușinați, Stăpână, cei ce te chemăm pe tine și pe cuviosul, și de Dumnezeu purtătorul părintele nostru Sofronie de la Essex tine, grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutorătoarea tuturor, bucuria și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Acum slobozește... Sfinte
Dumnezeule... Tatăl nostru...

La binecuvântarea pâinilor cântăm troparul Sfântului de două ori, apoi Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te..., o dată.

TROPARUL

Glasul al 4-lea:

Podobia: *Cel ce Te-ai înălțat...*

Fiu preadorit te-ai arătat, Preafericite, lui Siluan, Precuviosului Părinte, dascăl fiind, Sofronie, de cele cerești, în Apus ai strălucit cu a ta înțelepciune și, prin sfântă viața ta, la lumină mânat-ai pe cei ce Tată Îl numesc pe Dumnezeu, pe Care cândva vedea-L vom, prin ruga Ta.

ALT TROPAR

Al lui Iosif

Glasul al 3-lea:

Podobia: *Pentru mărturisirea dumnezeieștii...*

Dăruitu-te-a Hristos în lume să ne-nveți pe toți cum se cuvine pocăința care te-a îmbogățit, că întorcându-ți mintea de la pământ, la viețuirea cerească te-ai înălțat; de aceea te rugăm: Mijlocește, Sofronie, să dobândim și noi lumina veșnică.

LĂ UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Sfântului (de două ori), Slavă..., Și acum..., al Născătoarei a Învierii.

După prima catismă,
Sedealna întâi,
glasul 1:

Podobia: *Mormântul Tău...*

Proorocului Ioan i-ai zidit mănăstire, în care ai adunat în Hristos, Cuvioase, o obște de o inimă și un suflet, Sofronie; pe ea păzește-o cu mijlocirile tale și-ntărește-o să își reverse lumina în bezna Apusului.

Slavă..., **tot aceasta.** Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Rai duhovnicesc sădindu-te ntre oameni Hristos, Cel ce-a sădit cel dintâi Rai odată, Lemn al vieții s-a arătat întru tine, Stăpâna mea; și roagă-te Lui să mă învrednicească de a Raiului desfătare preadulce ca să-mi fac bine alegerea.

După a doua catismă, sedealna a doua,

Glasul al 4-lea:

Podobia: *Degrab să ne întâmpine...*

Vădit-ai obârșia cea ipostatică-n om, scrutând-o-n adâncul ei prin harul Duhului Sfânt, cinstite Sofronie; de aceea, cu teologii rânduit ai fost, Sfinte, îmbogățind prin cercare cunoștința ce-nvață cum se îndumnezeiește omul, Slăvitule. Slavă..., **tot aceasta.** Și acum..., a

Născătoarei, asemenea:

Curată, scăpare ești pentru toți cei întristați, nădejde creștinilor, sprijinul celor sărmani, bucurie mâhniților, scapă-mă și pe mine din ispitiri neașteptate, vindecă-mă de boala cea din trup și din suflet, căci către tine, Stăpână, pururea alergăm.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glasul 1:

Stih 1: **A**șteptând am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea (Ps. 39: 1-2).

Fericimu-te pe tine, cuvioase Părinte Sofronie, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitor al călugărilor și împreună-vorbitorule cu îngerii.

Stih 2: **G**enunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit din lipsa untdelemnului (Ps. 108: 23).

Stih 3: **P**entru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Ps. 16: 4).

Stih 4: **S**chimbă-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie (Ps. 29: 11).

Stih 5: **S**ă știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Ps. 4: 3).

Stih 6: **C**ântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui (Ps. 29: 4).

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (**de trei ori**)!

După Polieleu, Sedealna,
glasul al 8-lea:

Podobia: Pe înțelepciunea...

Ridicând, Cuvioase, crucea monahilor în al Athonului munte, înțelepțește te-ai luptat având ca pildă pe cei vechi care-ai au strălucit, însă, și firea covârșind, mari harisme ai primit, Biserica îmbogățind-o, al cărei teolog mare te-ai arătat, Sfinte Sofronie.

Slavă..., **tot aceasta.** Și acum..., **a**
Născătoarei, **asemenea:**

Rădăcină ca floarea vieții ai odrăslit, dumnezeiască Făclie, Chivot cu totul aurit, Sfântă Masă care porți Pâinea vieții noastre ca Fiu al tău și Dumnezeu, pe Acesta să Îl rogi, cu ceata îngerească și cu toți sfinții cei din veacuri, să-i miluiască pe cei ce te laudă.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (Ps. 115, 6).

Stih: **C**e vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă (Ps. 115, 3)?

Toată suflarea.

Evangelhia de la Luca (6: 17-23)

„În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și ...”

(*caută la liturgia din 6 decembrie*).

Psalmul 50

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,

Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeu, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Și idiomela, glasul 6:

Ărătat-ai felul schimbării celei mai presus de cuvânt de care se învrednicește firea muritorilor în chip minunat, la venirea Duhului Sfânt, preaînțelepte Părinte Sofronie, căci pătimind aceasta, ai adus rod însutit cu mărire de suflet. Iar acum, stând înaintea Domnului celui iubit, rugăm-ne, mijlocește cu stăruință pentru cei ce în întreaga lume cu fiască iubire te cinstesc.

CANOANELE

Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu irmosul pe 8 și canonul Cuviosului, pe 4.

Cântarea 1,

Canonul Născătoarei de Dumnezeu glasul al 8-lea:

Irmosul:

Ăpa trecând-o ca pe uscat și «din răutatea egiptenilor «scăpând, israeliteanul striga:

«Izbăvitorului și Dumnezeului «nostru să-I cântăm».

Tirania morții de demult, prin nașterea ta, Stăpână, o ai surpat; pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, mântuirea celor robiți; bucură-te, înnoirea tuturor, Stăpână.

Hoi întru tine ne laudăm și prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta, grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor și întărirea noastră a credincioșilor.

Tatăl a binevoit și Fiul S-a pogorât prin umbrirea Sfântului Duh în pântecul tău, pre-neverinovată Stăpână a lumii.

Canonul Cuviosului glasul al 8-lea:

Irmosul: Pe faraon ce se purta...

Ăl cumințeniei palat preastrălucit, al teologilor sfinți tâlcuitor mare, dar și dascăl înțelept, lauda athoniților și podoabă frumoasă, și preaînaltă a Părinților, te cinstim în imne, Sofronie.

Cela ce a întemeiat Biserica ți-a dat harisme firești, văzând mai-nainte prisosirea acestora întru puterea Duhului, cum apoi

arătat-a preaminunată viața ta,
care ne uimește, Sofronie.

Slavă...

Ă tinereții necercare
cunoscând, înșelătorul vrăjmaș
dorirea ta din suflet la rătăcire o
a târât, însă Hristos te-a izbăvit
cu iubire de oameni,
descoperindu-ți, Sofronie, taina
rânduiei dumnezeiești.

Și acum...

Țcenic al tău preabun s-a
arătat în Athos, Muntele Sfânt,
Preanevinovată, prin cinstită
grija ta, dumnezeiescul
Sofronie, fiind precum părinții
cei ce de veacuri s-au nevoit sub
preasfântul tău acoperământ.

Cântarea a 3-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de
«deasupra crugului ceresc și ai
«zidit Biserica, Tu pe mine mă
«întărește întru dragostea Ta;
«că Tu ești marginea doririlor
«și credincioșilor întărire,
«Unule, Iubitorule de oameni».

Moise Proorocul de demult te-
a închipuit pe tine, zicând: Rug
însuflețit și nears ești, Fecioară,
cea ce ai în pânțece focul
Dumnezeirii.

Fiuul tău ascultând rugă-
ciunea, Preacurată, Născătoare

de Dumnezeu, Se milostivește
spre sufletele noastre, ca un
iubitor de oameni.

Pe Unul din Treime ai născut,
Maică prealăudată, cu nespūsă
minune, pe Care L-a lăudat
adunarea pruncilor, strigând:
Osana, bine este cuvântat Cel ce
vine întru numele Domnului.

Canonul Cuviosului

Irmos: *Cela ce ai făcut...*

Ăi aflat stareț mare, de-
Dumnezeu-purtător, întru
mănăstirea aleasă a lui
Pantelimon, pe Siluan cel
smerit, ce ți-a descoperit
adâncul vieții celei după Duh,
Sfinte Sofronie.

Cu mărime de suflet ai
petrecut ca monah, săvârșind
slujirile tale, ca înainte-I stând
Atotțitorului și socotind
nevoința ca pe-un dar Aceluia,
pentru cinstirea Lui.

Slavă...

Înțeleptul tău stareț
înțelegând setea ta după
Dumnezeu, Cuvioase, toată
bogăția lui, cea adunată-n
Athon, și-a deșertat-o înainte-ți
văzând propășirea ta Sfinte
Sofronie.

Și acum...

În chip tainic, Curată,
blagosloveai luptele ce le

săvârșea cu zdrobire robul tău într-ascuns și care îți cerea împreună-lucrarea, strigându-ți: Grăbește-te și mă acoperă!

SEDEALNA

glasul al 8-lea:

Podobia: *Pe înțelepciunea...*

Ămăgirilor vieții tu necrezând și din cursele ei degrabă scăpând, ales-ai, Înțeleptule, viețuirea monahilor și-n Sfântul Munte Athos ca cerbul ai alergat, sfărâmând legătura cu grija acestei lumi; de aceea, luând seamă în adâncul din suflet, mintea, prin lacrima pocăinței, ți-ai curățit, dar și harul l-ai atras fără încetare priveghind în ruga inimii, povățuindu-te preacinstul tău dascăl Siluan.

Slavă..., **tot aceasta.** Și acum a **Născătoarei, asemenea:**

Pentru lume, Fecioară, Lumina ei și cereștilor cete, Podoaba lor, în lume născutu-L-ai pe al lumii Luminător căci mai-nainte n-aveau podoaba luminii lor, neputând muritorii să vadă pe Domnul lor. Pentru-acestea două, nelumească-lumină, în lume te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu, prin El lumea tu luminând, Pruncă, cu lumina dintâi. Iar pe toți îngerii i-ai străluminat cu

Lumina din tine, lumii mântuire făcându-te.

Cântarea a 4-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Ăm auzit, Doamne, taina «rânduiei Tale, am înțeles «lucrurile Tale și am prea-«slăvit Dumnezeirea Ta».

Eu strigare fără încetare, te chema pe tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată Stăpână.

Zapisul căpeteniei celei ce scrisese cu sângele său, l-ai scos din mâna diavolului, Stăpână, cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Ăuzind de puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulți din primejdii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, grăim către tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Eu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea noastră din amărăciunea păcatului lui Adam, cel întâi zidit.

Canonul Cuviosului

Irmos: *Tu ești țaria mea...*

Pildă având pe împreună-nevoitorii, tu frățește pusu-ți-ai strădania ca să urmezi toată lupta lor, cât și nevoința, Părinte Sfinte Sofronie, spre a duhului rodire, dar tainic tu lucrat-ai ca să sfărâmi toate slăvirile.

Ea luptător adevărat al Stăpânului, cu răbdare și prin rugăciunea ta, și se păreau orice năvăliri de la răii demoni, precum o joacă a pruncilor, ținându-ți în iad mintea, cum a fost învățată, scoteai viața de acolo, Sofronie.

Slavă...

Lumina ta ce strălucea ca o flacără, dând putere neputinței trupului, însă și mult har mângâietor având în al tău suflet, și-ai întetit nevoințele și mare bogăție după duh adunat-ai, omul cel dinlăuntru crescându-ți-l.

Și acum...

Maică, șuvoi de viață ne este lacrima care curge, Pruncă, pentru Fiul tău, așa cum spun toți Sfinții Părinți, care ne adapă ogorul bun al virtuților și care aduce roadă la vreme potrivită și viteaz arătându-ne sufletul.

Cântarea a 5-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Luminează-ne pe noi,
«Doamne, cu poruncile Tale și
«cu brațul Tău cel înalt, pacea
«Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule
«de oameni».

Miluieste-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Știu, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr, dar pentru că S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu întru tine și pentru noi s-a făcut om, pentru aceea am năzuit la tine eu, ticălosul, să mă miluiești.

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor și ajutorul celor străini, la cunoștința ta, la ajutorul tău și la acoperământul tău scap, ca să mă miluiești.

Milostivește-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Canonul Cuviosului

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

N-a putut pomenirea vieții dinainte nicicum să te tulbure, ci vicleanul diavol a plecat fără roadă, mâhnindu-se, pagubă preamare suferind prin

săgetarea dumnezeieștii dragoste de Hristos.

Câmp al luptelor tale celor peste fire îți erau toate nopțile, căci plângeai ca pruncul fără vină, strigându-I Mirelui tău: Dă-mi, Tu, o Iisuse, dumnezeiasca Ta dulceță, care să-mi nimicească amăgirile.

Slavă...

Desfătatu-te-ai, Sfinte, de cărțile sfinților întru sfințenie, unde, ca o comoară nestricată, se află cunoașterea, căci fac mai bogată cercarea cea de multe veacuri ce hrănește tot sufletul din belșug.

Și acum...

Crucea Domnului nostru pare nebunie, Maică, necredincioșilor, armă nebiruită este însă creștinilor tuturor, și care aduce, lovind pe demoni, mântuire celor ce cu credință se-nchină ei.

Cântarea a 6-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa «către Domnul și Lui voi spune «necazurile mele; că s-a «umplut sufletul meu de rău- «tăți și viața mea de iad s-a «apropiat, și ca Iona mă rog:

«Dumnezeule, din stricăciune «scoate-mă».

Bucură-te, ceea ce ești plină de bucurie, Marie, Domnul este cu tine, a strigat Aglaida și a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Eu dinadinsul mă rog ție, Maica lui Dumnezeu, să mă miluiești și să mă acoperi sub acoperământul tău, când va ședea Fiul tău pe scaunul cel înfricoșător.

Eu cântări întreite cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii; bucură-te, ceea ce ne mântuiești de primejdiile noastre; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Canonul Cuviosului

Irmos: *Rugăciunea mea...*

Bătrânii înțelegând, Sofronie, cea a sufletului tău înaintare au hotărât ca-n altar să te-aducă pentru a sta înaintea Stăpânului și între preoți să slujești jertfa dumnezeiască a Mielului.

Pe toate câte ți s-au descoperit nu putem a le ști noi, Cuvioase, pentru că tu le-ai ținut, Înțelepte, întru cămara de taină a inimii și, închizând-o, ai păzit asemănarea smereniei Domnului.

Slavă...

Cuviința vieții și a purtărilor, și mărimea ta de suflet, Părinte, dar și adâncul sfintelor înțelesuri, și purtătoarea de Hristos a ta dragoste făcutu-te-au să fii iubit de toți, care de tine se apropie.

Și acum...

Ăvându-te pildă sfintei curății, dar și a neprihănirii, Fecioară, în ale lui făptuiri și în gânduri al tău ales, Cuviosul, făcutu-s-a palat cu totul luminos, strălucind întru neprihănirea lui.

СОНДАЧЬ

glasul al 3-lea:

Podobia: Fecioara astăzi...

Ăprins fiind de Sfântul Duh pe Care-L căutai cu dorire, ai ajuns cu totul foc prin părtășie cu Acela, căci văzând, atât cât oamenii pot să vadă, a lui Hristos lumină care te-a umplut de daruri, străluminat-ai prin acestea întreaga lume, fericite Sofronie.

ІЕОС

Descoperitu-ți-a Dumnezeu ca unui înțelept tainele cele încredințate de Tatăl numai câtorva, precum lui Moise în rug, pe muntele Sinai. Căci,

însuși numele „Eu sunt” cu adâncime l-ai arătat, teologhisind în chip nou prin puterea Duhului. Și, ținându-ți mintea în Iad cu bună nădejde, precum ai fost învățat, scos-ai de acolo izvoarele învistierite în cărțile tale, care astâmpără setea sufletelor noastre. De aceea, toți cu mulțumire te cinstim, fericite Sofronie.

СІНАХАР

Se zice sinaxarul zilei, apoi acesta:

În ziua a 11-a a lunii iunie, facem pomenirea Cuviosului și de-Dumnezeu-purtătorului Părintelui nostru Sofronie Aghioritul, întemeietorul și ctitorul Sfintei Mănăstiri a Cinstitului, Slăvitului, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, din ținutul Essex al Britaniei, în care a și adormit întru Domnul, în chip cuvios, în anul 1993.

Stihuri

Strălucit-a Sofronie în viață îndelungată, preastrălucește acum în a sfinților ceată.

A trăit pe pământ pe Hristos iubindu-L, a adormit iarăși, pe El contemplându-L.

În iulie, în mâinile lui Dumnezeu, În a unsprezecea zi, și-a pus duhul său.

Părintele Sofronie (Serghei Simeonovici) Saharov s-a născut pe 23 septembrie 1896, în familia unor credincioși ortodocși din Moscova, Rusia. Încă de mic, copilul s-a rugat

foarte mult și a citit tot atât de mult. Cunoștea bine cărțile multor scriitori clasici ruși, precum Gogol, Turgheniev, Tolstoi, Dostoievski și Pușkin.

Fiind înzestrat de Dumnezeu cu un mare talent artistic, la vârsta potrivită, Serghei s-a înscris la Academia de Arte din Moscova (1915-1917) și, apoi, la Școala de Pictură, Sculptură și Arhitectură, din același oraș (1920-1921). Pentru el, arta era un mijloc de a depăși realitatea prezentă, precum și de a descoperi și a trăi frumusețea cea veșnică.

A fost închis de două ori de poliția bolșevică, la închisoarea moscovită Liubianka. Pentru că nu înțelegea bine iubirea creștină, pe care o vedea limitată, la vârsta de numai 17 ani, Serghei s-a afundat în mistica religiilor orientale.

În anul 1921, el a plecat din Rusia și s-a îndreptat spre Occident, căutând să-și perfecționeze arta. A stat puțin timp în Italia și Germania, în Berlin, după care, în anul 1922, s-a stabilit definitiv în Paris, Franța. În capitala franceză, Serghei și-a expus lucrările în mai multe expoziții de artă și a atras atenția presei locale.

Se simțea frustrat de neputința artei de a exprima curăția pe care atât de mult și-o dorea sufletul său. Din această pricină, precum și din neputința minții de a înțelege taina morții, în Sâmbăta Mare a anului 1924, el s-a întors la creștinism, renunțând la ideile orientale. În ajunul Sfințelor Paști, după Sfânta Împărtășanie, Dumnezeu l-a cercetat

în sfârșit și i-a dat să contemple lumina necreată a Împărăției Sale.

În anul 1925, tânărul Serghei s-a înscris la Institutul Teologic Ortodox „Sfântul Serghie” din Paris. În același an, el a părăsit studiile și s-a îndreptat hotărât spre Sfântul Munte Athos.

În anul 1926, cu dorința puternică de a învăța să se roage curat lui Dumnezeu, el a intrat ca frate în obștea rusească din Mănăstirea Sfântul Pantelimon – Russikon, unde a devenit ucenic al Sfântului Siluan Athonitul, deși acesta din urmă nu era decât un simplu monah. Cuviosul Siluan nu avea o teologie sistematizată, însă trăia teologia pe cele mai înalte culmi ale acesteia. Cuviosul Sofronie a fost cel prin care teologia Sfântului Siluan a căpătat o formă sistematizată.

În anul 1930 a fost hirotonit diacon, de către Sfântul Nicolae Velimirovici, episcopul Ohridei și al Jicei. Între anii 1932-1946, părintele Sofronie a întreținut o corespondență bogată cu părintele David Balfour, un romano-catolic convertit la Ortodoxie. În aceste scrisori sunt prezentate amplu deosebirile dintre gândirea creștină răsăriteană și cea apuseană.

În data de 24 septembrie 1938, Cuviosul Siluan a trecut la cele veșnice. Urmând îndemnul părintelui său duhovnicesc, părintele Sofronie a ieșit din Mănăstirea Sfântul Pantelimon și s-a îndreptat spre pustia Sfântului Munte. După ce a stat o vreme în Karulia, părintele Sofronie s-a așezat într-o peșteră

aflată lângă Mănăstirea Sfântul Pavel.

Din pricina greutăților iscate de al Doilea Război Mondial, precum și datorită îndelungatelor asceze și a rugăciunilor de toată vremea, părintele Sofronie s-a îmbolnăvit. În anul 1941, el a fost hirotonit preot și a devenit duhovnicul mai multor călugări din Sfântul Munte Athos.

În anul 1947, din mai multe motive, părintele Sofronie Saharov a plecat și din Sfântul Munte și s-a stabilit în Paris. Dorea din toată inima să dăruiască lumii cuvintele Sfântului Siluan (să le publice), dorea să-și încheie studiile teologice și să-și întărească trupul, slăbit de boală.

Cuviosul Sofronie s-a stabilit în azilul de bătrâni „Casa Rusească” din localitatea Saint Genevieve des-Bois.

În anul 1948, Cuviosul Sofronie a publicat pentru prima dată scrierile Sfântului Siluan Athonitul. Acestea erau axate pe smerenie, pocăință, iubire, rugăciunea pentru lumea întreagă, părăsirea de Dumnezeu și legătura puternică dintre toți oamenii.

În anul 1951, părintele Sofronie a fost operat de ulcer la stomac, iar mai apoi, datorită situației politice a vremii, nu s-a mai putut întoarce în Sfântul Munte. Astfel, între anii 1950-1957, părintele a lucrat în cadrul Exarhatului Patriarhiei Ruse din Europa Occidentală, împreună cu teologul rus Vladimir Losski. În anul 1952, el a publicat a doua ediție a scrierilor Sfântului Siluan, însoțite de o introducere teologică amplă.

În anul 1958, pentru că mai multe persoane dornice de viețuire

monahală se adunaseră deja în jurul său, părintele Sofronie a vizitat o proprietate aflată în localitatea Tolleshunt Knights, lângă orașul Maldon, în regiunea Essex, Anglia, și a luat hotărârea de a înființa o mănăstire.

Astfel, în anul 1959, cu binecuvântarea mitropolitului Antonie Bloom al Surojului, părintele Sofronie a înființat Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul, a cărei obște era formată din călugări și maici. În anul 1965, cu binecuvântarea patriarhului Alexie al Rusiei, mănăstirea din Essex a trecut sub ascultarea Patriarhiei Ecumenice, care o va înălța, mai apoi, la rangul de stavropighie.

Cuviosul Sofronie Saharov începe să publice opera Sfântului Siluan Athonitul și să editeze mai multe cărți cu privire la teologia acestuia. În anul 1973 a publicat cartea „Un călugăr din Muntele Athos”, în care a prezentat viața Sfântului Siluan. Apoi, în anul 1975, el a publicat cartea „Înțelepciune din Muntele Athos”, în care a editat cuvintele și notițele de jurnal ale Sfântului Siluan. Au urmat și alte asemenea cărți, precum „Viața Lui este a Mea” (1977) și „Vom vedea pe Dumnezeu precum este” (1985).

În anul 1987, Patriarhia Ecumenică l-a canonizat pe Sfântul Cuvios Siluan Athonitul. Misiunea încredințată de Dumnezeu părintelui Sofronie Saharov, aceea de a-l face cunoscut pe Sfântul Siluan și de a îndruma sufletele pe calea rugăciunii curate și a dreptei credințe, se

apropia de sfârșit. Obștea mănăstirii sale număra deja 25 de viețuitori.

Părintele Sofronie Saharov a trecut la cele veșnice în ziua de 11 iulie 1993, la vârsta de aproape 97 de ani. Pentru a putea fi înmormântat în incinta mănăstirii, legislația prevedea construirea unei cripte subterane. Cu puțin timp mai înainte de moarte, când obștea și-a arătat îngrijorarea privind întârzierea lucrărilor de construcție, părintele Sofronie a spus că nu va muri până ce cripta nu va fi gata. Așa s-a și întâmplat. Părintele a trecut la cele veșnice în ziua de 11 iulie, în același timp cu terminarea lucrărilor, iar înmormântarea sa a avut loc în ziua de 14 iulie.

Cu ale lui sfinte rugăciuni și cu ale celor dimpreună cu dânsul pomeniți, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Tinerii, cei ce au mers din «Iudeea în Babilon oarecând, «cu credința Treimii, văpaia «cuptorului au călcat-o, «cântând: Dumnezeuul Părinților «noștri, bine ești cuvântat».

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prealăudată, curată ai rămas ca și înainte de naștere; pentru aceasta, grăim: Bucură-te, Maică, care nu știi de

mire; pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naștere și întru naștere iarăși ai fost fecioară și după naștere iarăși fecioară ai rămas; pentru aceasta, pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Învăluindu-ne întru această lume și căzând în noroiul păcatelor, Stăpână, grăim ție: Vino degrab și ne scoate pe noi din adâncul răutăților noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Canonul Cuviosului

Irmos: În cuptor pruncii evreilor...

Ăvut-ai harul teologiei și ai tâlcuit dogmele credinței în chip preastrălucit, cu multă înțelepciune curată păzind, Sofronie, comoara Ortodoxiei.

Ștâlp neclintit ai fost, Părinte, nevoindu-te-n pustietăți din Athos, și ai urmat pe cei vechi în aspre nevoițe, bineplăcând tu Domnului întru toate ale tale.

Slavă...

Trupul fiind în istovire, însuflețit ai fost de Duhul Sfânt, Părinte, și ca zugrav iscusit ți-ai așternut în suflet chipul Mântuitorului cel de neșters, Cuvioase.

Și acum...

Dat-ai, Curată, odinioară lui Grigorie Palama lumina nezidită, iar în vremuri mai noi aceeași lumină i-ai dat-o lui Sofronie, căci te-a cinstit întreaga viață.

Cântarea a 8-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Pe împăratul ceresc, pe Care «Îl laudă oștile îngerești, «lăudați-L și-L preaînălțați «întru toți vecii»».

Pe împărăteasa cerului și a pământului, care a născut neispită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și pe care o laudă oștile îngerești, lăudați-o și preaînălțați-o întru toți vecii.

Daniil Proorocul, de demult a închipuit nașterea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului și al pământului, pe Care, născându-L, ai rămas nestricată; pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe

tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Cuviosului

Irmos: *De șapte ori cuptorul...*

Toate câte țin de viața ta sunt, Părinte, de neînțeles pentru cei ce nu au prin cercare Duhul Sfânt, de Care ai fost umplut, de Care fost-ai, Sfinte, purtat, bine păzindu-I tu în inimă luminarea; de aceea ale tale dulci purtări și cuvinte îți vedeau părtășia la firea dumnezeiască.

Ea un înger arătându-te înaintea lui Dumnezeu, jertfa fără de sânge aduceai adeseori și-Aceluia rugatu-te-ai pentru noi toți, „Părinte al meu”, din suflet strigând întru adâncă zdrobire; de aceea și Stăpânul cu iubire de oameni plinea tuturor ruga de-folos-aducătoare.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Râvnă avut-ai pururea, într-a inimii ardere, pentru isihie în întreagă viața ta, ea ți-a și dat, Sofronie, cercarea rugii din Ghetsimani și a Domnului suferință pe Cruce deplin ți-ai însușit-o, bucuros revărsând-o prin purtările tale în toată împrejurarea.

Și acum...

Pruncă, prin Duhul zămislind, Născătoare de Dumnezeu te-ai făcut, Fecioară, dăruind creștinilor să-L nască pe Domnul lor în inimi, în chip negrăit, iară după har, virtuți să poarte ca roadă, de aceea pe Fiul tău Îl slăvim, pe Iisus, Domnul nostru, împreună cu toți sfinții, în veacurile toate.

Cântarea a 9-a:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de «Dumnezeu te mărturisim pe «tine Fecioară curată, noi cei «izbăviți prin tine, slăvindu-te «cu cetele cele fără de trup».

Isaia, de demult, dănuind a grăit: Iată, Fecioara în pântece va lua și va naște Fiu. Pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Cel mai înainte de toți vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Proorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce ești mai cinstită decât

heruvimii? Pentru aceasta cu guri fără tăcere, grăim ție: Bucură-te, ceea ce de îngeri ești mult lăudată, Domnul este cu tine.

Canonul Cuviosului

Irmos: *Înfricoșatu-s-a de aceasta...*

Cum Iacov înainte de-al său sfârșit a binecuvântat pe toți fiii săi, așa și tu, cu multă iubire de fii, ai dat binecuvântarea ta, Sfinte, din al sufletului adânc, predând înțelepțește prin Duhul moștenirea pe care ai născut-o, Sofronie.

Săltează țara ta cea după trup, iar Athonul și mai mult se bucură, dar peste toți, veselă se face mănăstirea ta, avându-te, Sofronie, pururia împreună cu Siluan mijlocitori în ceruri, revărsând de acolo tuturor binecuvântările.

Cinstească-se Biserica lui Hristos astăzi cu tine îmbogățindu-se, căci minunat ești între teologi și nevoitori, cu învățătorii așijderea, fiind de o seamă cu marii părinți, prin viață și cuvinte purtarea-ți cuviincioasă înfățișând-o ortodocșilor.

Slavă...

C, pământule al Britaniei fericit, care tainic ții în al tău

pântece sfințitul trup al celui cinstit și preaminunat, care și vrednic s-a găsit s-ajungă lacaș al Duhului Sfânt, și care izvorăște ale harului daruri celor care de el se apropie.

Și acum...

Sfîntește Mănăstirea Prorocului, ctitorită în Essex de fiul tău cel preaiubit, Preanevinovată, Sofronie, și-a arătat-o alt Athon, unde iubitoarele de Hristos virtuți sunt în lucrare, preaslăvindu-se astfel sfințitul nume al Preasfintei Treimi.

LUMINÂNDĂ

Glasul al 2-lea:

Podobie: *Ceea ce ești izvorul,...*

Fericite Sofronie, luminii nezidite văzător făcându-te în vremurile noastre, ai arătat că trăirea părinților lucrează în cei ce țin Legea Domnului și că ea este tocmai cea din Tabor, arătată nouă de Domnul nostru; pe Care roagă-L neîncetat să ne dea nouă harul.

Slavă... Și acum..., **asemenea:**

Înmiresmată ramură în sfânta ta Grădină s-a arătat Sofronie, sprijinind, Maică, lumea prin cărți cu a lui Hristos mireasmă și predanisind cunoștința Treimii preadumnezeiești prin

minunată viață și prin virtuți, ținând mintea în Iad plin de nădejde, având și de la Siluan dreaptă povățuire.

LĂ LĂBDE

Se pun stihirile pe 4.

Glasul al 8-lea:

Podobie: *O, preaslăvită minune...*

De-Dumnezeu-cugetătorule, ca mare dar ai fost dat de Hristos tu Bisericii, de lume izbăvindu-te, și povățuindu-te către lumina nestricăcioasei vieți, și însușindu-ți-o, curat îți este sufletul. Athosul aflatu-l-ai făurărie a Duhului, călcând cu sârg și în chip nevoitor pe urma isihaștilor.

Povățuitor nerătăcit, de-Dumnezeu-înțelept, pe Siluan Hristos ți l-a dat, când în Athos ai ajuns, Cuvioase Sofronie, el arătându-ți adâncul Duhului, pe Care lumii prin cărți L-ai împărtășit. Pururea înțelept pe al isihiei drum ai alergat, strălucind cu razele cunoștinței de Dumnezeu.

Porunca rânduită de Hristos, de-a ține mintea în Iad, cu nădejde o ai păzit ca pe un lucru minunat și de viață purtător. De aceea strălucirile Duhului au arătat loc, în chip prealuminat,

mintea ta tuturor. Și, vorbind, ne ești izvor al Apei vii, de unde mulțimile lumină dobândim.

Mănăstirea Botezătorului i-ai închinat-o ca dar, de aceea păzește-o de toate primejdiile nevătămată, Sofronie. Iar pe cei ce se nevoiesc în ea, Sfinte, arată-i lăcașuri ale Duhului, ca dimpreună cu tine și cu Siluan să fie toți în cetatea cea de Sus, văzându-L pe Hristos.

Slavă... **Glăsul al 8-lea:**

Pe Dumnezeu Cuvântul cel ipostatic, Care din iubire de oameni S-a întrupat și prin iconomia Sa cea negrăită ne-a dăruit nouă bogăția harului prin Biserică, cunoscându-L mai presus de fire, Părinte al nostru Sofronie, descoperitu-L-ai lămurit întregii lumi ca singura Viață adevărată, prin viața ta de-lumină-răspânditoare și prin scrierile tale cele cu dumnezeiască înțelepciune. De aceea acum, în Rai, părtaș fiind luminii celei nezidite, învrednicește-ne și pe noi, smeriții, prin solirile tale de-fii-iubitoare, ca prin pocăință curată să-L vedem oarecând, cu veselie, așa precum este.

Și acum... **același glăsul:**

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

LĂ LITURGHIE

La Fericiri punem 8 stihuri: 4 din Cântarea a 3-a și 4 din Cântarea a 6-a din Canonul sfântului.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericii cei săraci cu duhul, că a aceloră este împărăția cerurilor.

Fericii cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericii cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericii cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Ăi aflat stareț mare, de-Dumnezeu-purtător, întru mănăstirea aleasă a lui Pantelimon, pe Siluan cel smerit, ce ți-a descoperit adâncul vieții celei după Duh, Sfinte Sofronie.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cu mărire de suflet ai petrecut ca monah, săvârșind slujirile tale, ca înainte-I stând Atotțiitorului și socotind nevoința ca pe un dar Aceluia, pentru cinstirea Lui.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Înțeleptul tău stareț înțelegând setea ta după Dumnezeu, Cuvioase, toată bogăția lui, cea adunată-n Athon, și-a deșertat-o înainte-ți, văzând propășirea ta, Sfinte Sofronie.

Fericiți cei prigonți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Pildă având pe împreună-nevoitorii, tu frățește pusu-ți-ai strădania ca să urmezi toată lupta lor, cât și nevoința, Părinte Sfinte Sofronie, spre a Duhului rodire, dar tainic tu lucrat-ai ca să sfărâmi toate slăvirile.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoni și, minșind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Bătrânii înțelegând, Sofronie, cea a sufletului tău înaintare au hotărât ca în altar să te aducă pentru a sta înaintea Stăpânului și între preoți să slujești jertfa dumnezeiască a Mielului.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe toate câte ți s-au descoperit nu putem a le ști noi, Cuvioase, pentru că tu le-ai ținut, Înțelepte, întru cămara de taină a inimii și, închizând-o, ai păzit asemănarea smereniei Domnului.

Slavă...

Cuviința vieții și a purtărilor, și mărima ta de suflet, Părinte, dar și adâncul sfintelor înțelesuri și purtătoarea de Hristos a ta dragoste făcutu-te-au să fii iubit de toți, care de tine se apropie.

Și acum...

Ăvându-te pildă sfintei curății, dar și a neprihănirii, Fecioară, în ale lui făptuiri și în gânduri al tău ales, Cuviosul, făcutu-s-a palat cu totul luminos, strălucind întru neprihănirea lui.

TROPARUL**Glasul al 4-lea:****Podobia:** *Cel ce Te-ai înălțat...*

Fiu preadorit te-ai arătat, Preafericite, lui Siluan, Preacuviosului Părinte, dascăl fiind, Sofronie, de cele cerești, în Apus ai strălucit cu a ta înțelepciune și, prin sfântă viața ta, la lumină mânat-ai pe cei ce Tată Îl numesc pe Dumnezeu, pe Care cândva vedea-L-vom, prin ruga Ta.

ALT TROPAR*Al lui Iosif***Glasul al 3-lea:****Podobia:** *Pentru mărturisirea dumnezeieștii...*

Dăruitu-te-a Hristos în lume să ne-nveți pe toți cum se cuvine pocăința care te-a îmbogățit, că întorcându-ți mintea de la pământ, la viețuirea cerească te-ai înălțat; de aceea te rugăm: Mijlocește, Sofronie, să dobândim și noi lumina veșnică.

CONDACUL**glasul al 3-lea:****Podobia:** *Fecioara astăzi...*

Ăprins fiind de Sfântul Duh pe Care-L căutai cu dorire, ai ajuns cu totul foc prin părtășie cu Acela, căci văzând, atât cât oamenii pot să vadă, a lui Hristos lumină care te-a umplut de daruri, străluminat-ai prin

acestea întreaga lume, fericite Sofronie.

APOSTOLUL din

Epistola către Galateni (5, 22-26; 6, 2): „Fraților roada Duhului este... *(caută sâmbăta din săptămâna a 27-a după Pogorârea Sfântului Duh).*

EVANGHELIA**Evanghelia de la Matei (XI, 27-30):**

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: *Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu...*” *(caută joi în săptămâna a IV-a după Rusalii).*

Chinonicul

Întru pomenire veșnică va fi dreptul...

Megalinaria

Vnind rugăciunea cu viața ta, duh te-ai făcut cu totul, iară vasul cel stricăcios de lut tu curățit-ai în taborica lumină spre care călăuză ne ești, Sofronie.

Distih:

Pomenește, Sofronie, cu Părintele tău Siluan pe toți cei ce săvârșesc pomenirea voastră de peste an.

Alcătuitu-s-a, cu ajutorul Dumnezeului Celui Sfânt, această slujbă în Sfânta Mănăstire Simonos Petras din Sfântul Munte Athos, la 25 martie 2020.

*Facere, în Sfântul Munte al
Athonului, a ieromonahului
Athanasie Simonopetritul, innograful
Sfintei și Marii Biserici a lui Hristos.*

